

Дотримання права на таємницю про стан здоров'я

Безумовно, громадяни України мають право отримувати актуальну і правдиву інформацію про пандемію коронавірусу. Але як же бути з дотриманням права на таємницю про стан здоров'я у цей період?

Що таке «лікарська таємниця»?

Спочатку визначимося, що таке «лікарська таємниця». Аналізуючи законодавство України доходимо висновку, що під цим терміном можна розуміти інформацію, яка стала відома медичним працівникам чи іншим особам, у зв'язку з виконанням професійних або службових обов'язків про

- факт звернення за медичною допомогою;
- медичне обстеження, огляд і його результати;
- інтимну чи сімейну сторону життя громадянина;
- хворобу;
- інші відомості, одержані при медичному обстеженні особи.

Однак, звертаю вашу увагу, що лікарська таємниця – це не приховування інформації від пацієнта! Сам пацієнт має право знати все про свою хворобу, її лікування, прогноз можливого розвитку захворювання та настання ризиків для здоров'я. Іншими словами, *лікарська таємниця – це збереження в таємниці від інших людей відомостей про пацієнта.*

Дотримання лікарської таємниці в умовах COVID-19

Навіть в умовах пандемії коронавірусу та введення надзвичайної ситуації в Україні, відомості про тих, хто захворів можуть надаватися лише **знеособлено, у вигляді статистичної інформації**, оскільки за розголошення персональних даних та порушення лікарської таємниці передбачена відповідальність.

Яка ж інформація є персональними даними про особу? Це відомості чи сукупність відомостей про фізичну особу, за допомогою яких вона ідентифікована або може бути конкретно ідентифікована (ст. 2 Закону України «Про захист персональних даних»).

Це, зокрема, дані про її національність, освіту, сімейний стан, релігійні переконання, стан здоров'я, а також адреса, дата і місце народження (Рішення Конституційного Суду України від 20.01.2012 р. № 2 рп/2012)

При цьому, така інформацію не можна розголошувати будь-яким способом: ні в розмові, (телефонній у тому числі, у листах, доповідях, виступах, лекціях, по телебаченню, радіо або в періодичній пресі.

Коли та за яких обставин лікар може правомірно порушити «лікарську таємницю»?

За загальним правилом, така інформація не підлягає розголошенню, але з нього є виключення. Лікар (інший медичний працівник) може передати інформацію про стан здоров'я пацієнта:

- батькам (усиновлювачам), опікунам, піклувальникам - про стан здоров'я дитини (до 18 років) або підопічного (недієздатної особи).
- під час судового розгляду (наприклад коли було подано клопотання про витребування доказів, також лікар має право відповісти на адвокатський запит);
- правоохоронним органам (якщо особа лікується в наркологічному закладі і скоїла кримінальне або адміністративне правопорушення);
- про позитивний ВІЛ-статус особи - партнеру (партнерам), якщо людина, що живе з ВІЛ, звернеться до медичного працівника з відповідним письмово підтвердженим проханням або ж людина, що живе з ВІЛ, померла, втратила свідомість або існує ймовірність того, що вона не отямиться і не відновить свою здатність надавати усвідомлену інформовану згоду.
- про випадки домашнього насилля – правоохоронним органам

відповідним державним органам - про народження, мертвонародження, смерть, поширення інфекційних хвороб, випадки жорсткого поводження з дітьми.

А ось вимога надати інформацію про діагноз та методи лікування за місцем роботи чи навчання є незаконною.

Якщо ваше право порушили зверніться до правоохоронних органів або за консультацією до центрів безоплатної правової допомоги за номером телефону 0 800 213 103

<https://www.umj.com.ua/article/134567/vidpovidalnist-za-rozgoloshennya-likarskoyi-tayemnitsi-shho-treba-znati-likaryu-i-patsiyentu>